

Zoufalý pokus zkřížit ježka a hada pro APU

☆ cs.topwar.ru/218984-otchajannaja-popytka-skrestit-ezha-i-uzha-dlja-vsu.html

Roman Skomorochov, Alexander Staver

10. června 2023

Pravděpodobně si již mnozí položili otázku, co se děje s ozbrojenými silami Ukrajiny? No, veškerá výhoda, která byla dříve zmíněna (ne bezdůvodně), někam zmizela.

To, co jsme viděli v operaci u Orekhova, je překvapivé. Kde je Hymars zpracování klíčových bodů, předběžné údery útočných skupin na lehké brnění, tank klíny zaražené tam, kde jsou tenké...

Viděli jsme dupání a čelní nárazy, které jaksi nejsou ani vlastní APU poslední doby.

Naše úvahy jsou takové, že v první řadě souvisí s dočasným (nebo ne dočasným) vyřazením z práce generála Vladimíra Zalužného.

Zalužnyj byl odvolán z operační kontroly jednotek, i když stále velí a dokonce informuje o situaci v Zelenského kanceláři. Zřejmě přeci jen rána a hlavně skořápkový šok udělaly své. Na videích, která ukrajinská strana zveřejnila jako potvrzení, že Zalužnyj je naživu, byl generál poněkud... zpomalený. Což potvrzuje verzi o těžkém otřesu mozku.

Místo Zalužného velí ukrajinským jednotkám trio generálů: Oleksandr Komarenko, vedoucí operačního oddělení velitelství Velitelství pozemních sil Ozbrojených sil Ukrajiny, Oleksandr Tarnavsky, velitel operačně-strategického uskupení Tavria vojáků a Oleksandra Syrského, velitele pozemních sil ozbrojených sil Ukrajiny, který dlouho snil o převzetí Zalužného místa.

Panuje názor, že tuto operaci má na starosti Syrskij, je to v jeho stylu – nepočítat ztráty, jak tomu bylo již při obraně Artěmovska.

Ale demontáž mezi generály je jen částí celkového scénáře. Opravdu hodně záleží na velitelích, a to se ví od nepaměti. Marengo, Cannes, Eisencourt... Jo a u Kyjeva v roce 1941 bylo našich 2,5x víc než Němců. Otázka, jak co nejlépe řídit dostupné síly, je asi nejdůležitější z otázek.

Když to dopadne jako u Rymnika a Ishmaela, tak je vše v pořádku. Ale potřebujeme Suvorova. Když není Suvorov nebo Rokossovskij, ale je tu Okt'abrskij a Kozlov, pak získáme ztrátu Sevastopolu a Krymu.

Druhou částí, u které bychom se chtěli podrobněji věnovat, jsou titíž vojáci, které vedou generálové. Průměrný generál velící dobře vycvičeným a sečtělým vojákům může získat něco smysluplného, ale pokud geniální generál pod velením hloupého a nevytrénovaného ozbrojeného stáda, pak bude všechno velmi smutné.

Dlouhodobě sledujeme, jak a co západní instruktoři učí ukrajinské vojáky. Není pochyb o tom, že takové školení je nezbytné. Alespoň pokud jde o použití západních zbraní. Ozbrojené síly Ukrajiny jsou dnes z hlediska zbraní takovou směsicí, že nepřipravený stíhač prostě nebude moct toho, co se dodává, využít.

Příklady nemusíte hledat daleko: belgické pušky, německé kulomety,

polské, slovenské a německé houfnice, turecké a francouzské obrněné vozy a tak dále.

Ale kromě toho se instruktoři snaží Ukrajince naučit taktiku válčení NATO. To je to, co nás zajímá mnohem víc. Faktem je, že v některých aspektech sovětská, ukrajinská a dokonce i ruská armáda dnes v mnoha ohledech využívá sovětský vývoj, taktika a strategie jsou velmi odlišné od americké, dominantní na Západě.

Pravděpodobně si mnoho lidí pamatuje kritické články o tomto systému při reformě naší armády. Když byla příprava na velkou válku považována za ztrátu času, když budoucí válka již nebyla prezentována jako konfrontace mezi systémy. Válka jako prostředek k potlačení snah jednotlivých zaostalých zemí získat nezávislost na globálním světě a nic víc.

Válka v tehdejší době je jen lokální konflikt, který vyřeší celkem malé, ale dobře vycvičené a vyzbrojené armády profesionálů. Takže naši prozápadní vojenští teoretici řekli. Svět zmoudřel a světovou válku už nedovolí. Jak moc svět zmoudřel, vidíme.

Ukrajina dnes není jen bojištěm, ale také testovacím polem pro četné experimenty. Zkusme zjistit, zda komunikace se Západem prospívá ukrajinské armádě. Jednoduše proto, že dnes je to pro nás

asi ten nejdůležitější problém. A nejdůležitější nebezpečí, které je potřeba odstranit.

Armáda by se měla rozdělit na „ruce“ a „hlavy“

Hlavním problémem, kterému západní poradci v ozbrojených silách Ukrajiny čelí, je ... samotná struktura armády. Americká armáda se vyznačuje jasným rozdělením úkolů, kterým čelí vojáci a seržanti a důstojníci. Ruce jsou vojáci a seržanti, hlava jsou důstojníci. Samostatná kasta s právem rozhodovat.

Mnoho čtenářů tuto vlastnost americké armády dávno zná. Američtí vojenští důstojníci necvičí vojáky. To je výsada seržantů. Proto v americké armádě můžete vidět seržanta, jehož plat je stejný nebo dokonce vyšší než vyšší důstojník z nějakého velitelství. A poručík SSO dostává víc než stejný štábní plukovník.

Pro upevnění této divize existuje dokonce speciální termín – velení mise. Pro nás je to exotika. V ruské vojenské vědě takový nebo podobný termín prostě neexistuje. Nejčastěji se tento termín překládá jako správa úkolů. Je to schopnost řídit úkoly, která odlišuje důstojníka od seržanta.

Pamatujete na hollywoodské hrdiny zachraňující svět? Prostě se chovají jako dobře vycvičení seržanti. Ničí pevnosti, vyhazují do povětří vojenská zařízení, střílí nepřátelské prapory, pluky a brigády ze všeho, co jim přijde pod ruku.

Ale v určitém okamžiku se promění v bezmocná kořata. A pak je nutná evakuace. Pošlete vrtulník, letadlo nebo loď. A důstojník tento problém řeší někde na centrále. Ruka je vždy ruka a hlava je hlava.

Logika západních instruktorů je pochopitelná. Je třeba splnit úkol. A tato úloha není v případě selhání nijak propojena nebo není kritická. Pro obecný úkol spojování nebo spojování. Obvyklá logika MTR. Pokud to uděláš - hrdina, pokud ne - království nebeské je tvoje. Ostatní to udělají.

Sovětský řídicí systém je postaven přesně podle schématu z dob globální války, podle schématu centrálního plánování. Senior boss dostane obecný úkol pro kampaň. A pak, jak se operace vyvíjí, je úkol rozdělen na menší části. Až na úroveň čtyř-roty. A každý takový malý úkol je součástí velkého. A jeho nedodržení vede k narušení velkého provozu.

Pro západního důstojníka je to těžké pochopit. Ostatně právě na základní úrovni se totiž Američané nejdnou setkali s projevy právě iniciativních akcí Rusů. Připomenu balkánský příklad, který šokoval západní svět, ale u nás nevzbudil velký zájem.

Příklad s kulometčikem, který sám zastavil americký konvoj. Jednal proaktivně? Ano, ale v rámci úkolu stanoveného velitelem. Nenechte si ujít. Splnil a zajistil splnění úkolu své jednotky.

Ozbrojené síly fungují stejným způsobem. Ale při jejich přeškolení na základnách NATO se instruktoři snaží velitelům vrazit do hlav jejich vlastní systém. A to je pochopitelné a logické, protože žádný

jiný systém neznají. Co způsobuje skutečné nepochopení Ukrajinců. Jak mohu změnit svůj vlastní úkol a nahradit svou rotu, prapor, brigádu? Je to tribunál! A tak celý tento výcvik NATO jde dolů vodou.

"Hlavní ruka" je poddůstojník

Výše jsme již zmínili skutečnost, že důstojnický sbor se neobtěžuje školit personál. Proč, když je tam dobře vycvičený seržant? Stejný seržant, který povede svou četu nebo dokonce četu k útoku? V bitvě budou "ruce" aktivně pracovat, připraveny a chápat všechny pohyby hlavní "ruky". Důstojník však zůstane „hlavou“, které je třeba přidělit úkol právě této „hlavní ruky“.

A tady se Američané potýkají s dalším problémem, který není v jejich silách vyřešit. Vynikající velitelé čet a čet, kteří se osvědčili v bitvě, nevědí, jak vycvičit personál.

V lepším případě mohou vycvičit vojáka ve své specializaci, ale ne všechny vojáky jednotky najednou. Ano, a nemají takový úkol. Velitel této jednotky osobně školí personál čtyř-rot. Má na starosti boj.

V americké armádě je za výcvik personálu odpovědný poddůstojník. A takový velitel svou hodnost dostává nikoli po krátkodobém výcviku v kurzech, ale po deseti a více letech služby. A vysocí poddůstojníci slouží často i dvě desetiletí. Proto neustálé stížnosti západních instruktorů na kvalitu poddůstojníků ozbrojených sil Ukrajiny.

V tomto ohledu jsou zajímavé poznatky instruktorů. Což mimochodem ukazuje úroveň znalostí těchto lidí. Seržanti jsou v západním smyslu nějací nedokončení poddůstojníci. V bitvě jsou dobří, ale mezi souboji úplná nula. A může za to mentalita! Lidé „nesprávného designu“.

Je sovětský vzdělávací systém zcela zastaralý?

Tento názor je opakovaně slyšet mezi západními specialisty. Způsob výcviku personálu ozbrojených sil Ukrajiny prostě máte západní instruktory. Pro západní armády se výcvik personálu v různých odbornostech provádí v jednotných výcvikových střediscích. To znamená, že v takovém centru bude studovat odstřelovač nebo kulometčík a teprve po promoci bude zařazen do nějakého vojenského odvětví nebo typu. Základy vojenské profese jsou pro všechny stejné.

Ozbrojené síly Ukrajiny naproti tomu zpočátku školí specialisty přesně na ten typ vojsk, ve kterých bude voják v budoucnu sloužit. Systém výcviku armádních specialistů se liší od výcvikového systému řekněme národních gardistů. Odtud také existence školicích středisek pro konkrétní oddělení. Je nám jasné, že práce odstřelovače Národní gardy a práce armádního odstřelovače se liší. Pro Američany to není jasné.

To hlavní, co odlišuje ukrajinské ozbrojené síly, a nám je to opět jasné, ale jim ne, je rozdílná úroveň způsobilosti specialistů. Pokud neexistuje jeden standard školení, pak neexistuje jediné kritérium pro hodnocení školení specialisty. Odtud podle názoru západních odborníků opět časté „nepochopení velitelského štábu“ jednání sousedů z jiných útvarů při plnění společných úkolů.

Počínání dobrovolnických organizací není jasné ani západním instruktorům. Pro moderní Ukrajinu je to docela typické hnutí. Tu a tam jsou nějaká amatérská centra pro výcvik civilistů v základech bojových operací, ve kterých výuku vedou bývalí vojenští pracovníci nebo zaměstnanci pořádkových složek.

Mnoho západních instruktorů přímo mluví o zbytečnosti takových center. Pokud mohou být tato centra užitečná pro výuku dovedností vlastnit jakýkoli typ zbraně nebo vojenského vybavení, pak je to škodlivé pro výcvik pěšáků nebo útočných letadel. Člověk má falešný pocit důvěry ve svou přípravu, což vede ke ztrátám během bitvy.

Zvláště bych chtěl poznamenat stávající systém pro provádění cvičení s ostrou palbou. Zde je opět mezi Američany strnulost. Taková cvičení pečlivě připravují nadřízení velitelé jednoduše proto, že živá palba může vést ke ztrátám. Velitelé jednotek proto nejčastěji plní roli pozorovatelů a koordinují činnost svých podřízených velitelů.

Američané nechápou, že bojová koordinace jednotky je dosahována tímto způsobem. Pro ně jsou taková cvičení zkouškou jednání jednotky v určité situaci, nikoli zkouškou společných akcí.

Něco málo o logistice

Armáda, která má nad nepřítelem globální převahu, má mimo jiné dobře zavedený logistický systém. To je axiom americké vojenské doktríny. Voják musí mít k dispozici vše potřebné k boji. Všechno se

zdá být správné. Pokud neberete v úvahu válečnou realitu. Doručování tohoto esenciálního je spojeno s obrovskými obtížemi. Dost často takové doručení prostě není možné.

Instruktoři si stěžují, že západní vybavení ozbrojenými silami Ukrajiny prostě ničí kvůli problémům s logistikou a údržbou. Hlavnové dělostřelectvo se používá na maximální dostřel. Tanky se používají z uzavřených pozic jako samohybná děla. A to vede ke zvýšenému opotřebení kufrů a v důsledku toho k selhání systému.

To znamená, že školení důstojníků zapojených do logistiky a údržby není na Západě prostě efektivní. To, co se učí, prostě v realitě NWO neplatí. Doručování posil, munice a dalších potřebných věcí je často chaotické. Bez jakéhokoliv plánu.

Mezi vojáky je rozšířen technický kanibalismus. Z vadných strojů jsou demontovány náhradní díly a instalovány na jiné, což vede k úplnému vyřazení zařízení z provozu i při drobných poruchách. Totéž se děje se součástmi ručních palných zbraní. Mizí náhradní hlavně pro kulometry, zaměřovače odstřelovacích pušek a další potřebné vybavení.

Jeden z instruktorů s hrůzou psal o nácviku výměny vybavení mezi jednotkami. Z pohledu Západu nemyslitelné. Nemyslitelné, ale dnes v ozbrojených silách Ukrajiny zcela existující.

Dopadlo křížení hada a ježka na americký způsob

Konkrétně jsme nemluvili o ruské armádě, ale o ozbrojených silách Ukrajiny, už proto, že právě ozbrojené síly Ukrajiny dnes aktivně spolupracují se západními, převážně americkými a britskými armádami. Právě v Ozbrojených silách Ukrajiny se dnes vypracovávají metody integrace armád sovětského typu a právě takové armády má dnes většina bývalých sovětských republik s NATO.

Jak vidíte, dnes problémy s přizpůsobením nebyly vyřešeny. Celkem uspokojivě zatím probíhá pouze výcvik ukrajinských vojáků a důstojníků na používání západních zbraní a techniky. Válečná praxe ale ukazuje, že bojovníci z ruské strany úspěšně ovládají stejnou výzbroj a zbraně přímo na LBS. Síť je plná videí o použití zbraní a vybavení Rusy pro vlastní potřebu.

Ukázalo se, že zkřížené zvíře, stejný „špicatý had“, je málo přizpůsobené životu. Dravec, který může žít pouze při ručním krmení. Co se dnes děje s ozbrojenými silami Ukrajiny.

Myslíme si, že pro přizpůsobení ozbrojených sil Ukrajiny západním standardům je nutné zničit ozbrojené síly Ukrajiny. Rozložte důstojnický sbor, utrácejte miliardy za vytvoření nové armády a

dosáhněte požadovaného výsledku. Hlavní ale v tomto případě není ani výše nákladů. Hlavní je čas. A Ukrajinci prostě nemají čas.

Spojené státy tedy Ukrajině tolik nepomáhaly při vytváření nové armády, ale pomohly vnést nesoulad do hlav ukrajinských důstojníků a vojáků. Služba se opravdu ukázala jako medvědí.

A tady je výsledek. Přes snahu instruktorů z celé Evropy a navíc amerických specialistů, o jejichž způsobilosti nepochybujeme, Ozbrojené síly Ukrajiny neprokazují očekávanou úroveň vycvičenosti. Samozřejmě je to příjemné překvapení, ale ďábel se skrývá v detailech. A téměř vše, co je v tomto článku řečeno, lze zhruba připsat problémům s výcvikem personálu ruské armády.

Ale to je úplně jiné téma.